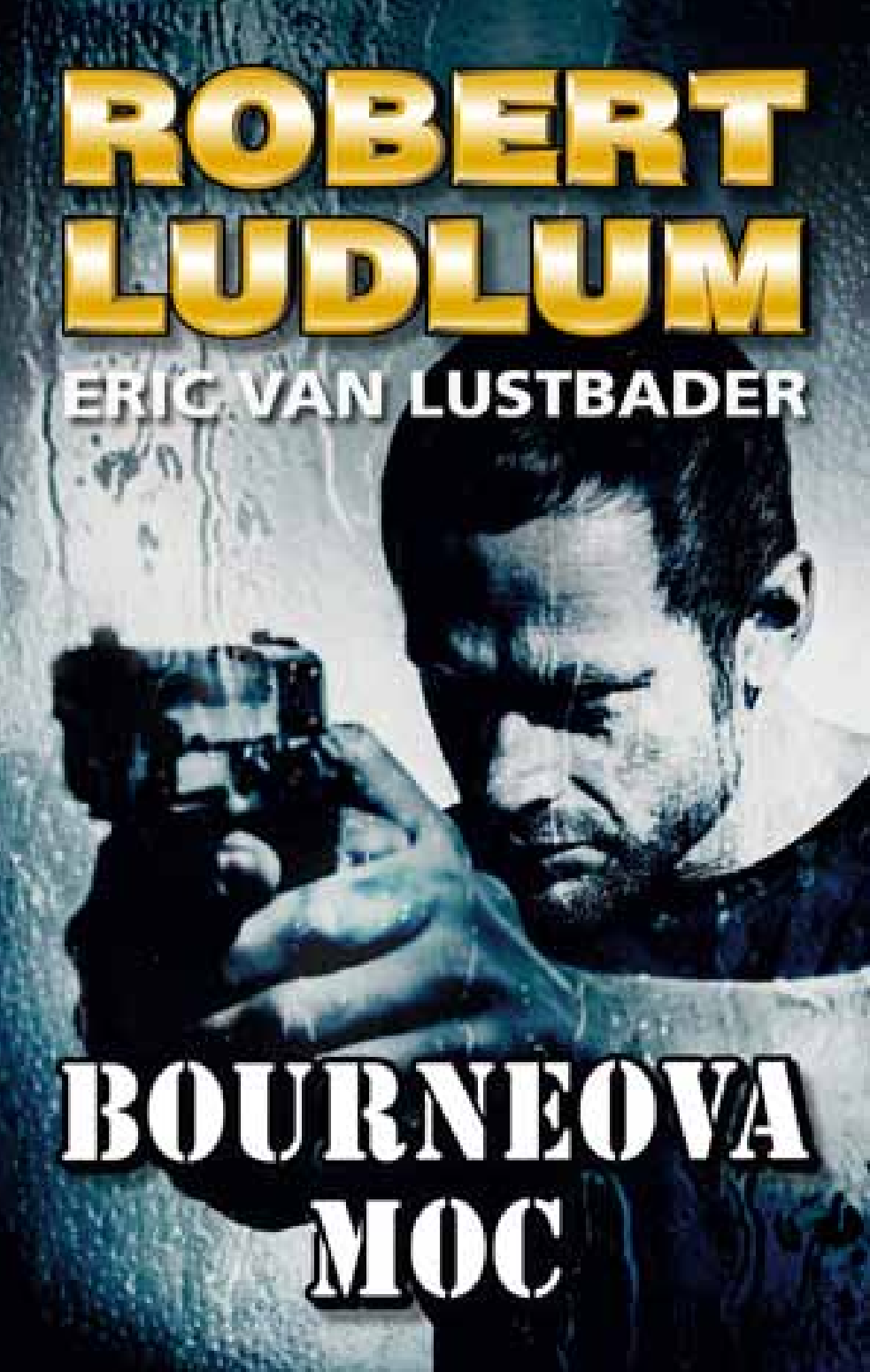

ROBERT LUDLUM

ERIC VAN LUSTBADER

BOURNEOVA
MOC

ROBERT LUDLUM

**BOURNEOVA
MOC**

2013

Copyright © 2011 by Myn Pyn, LLC
Translation © 2013 by Michael Havlen
Cover design © 1998, 2013 by DOMINO

Veškerá práva vyhrazena. Žádná část tohoto díla nesmí být reprodukována ani elektronicky přenášena či šířena bez předchozího písemného souhlasu majitele autorských práv.

Z anglického originálu THE BOURNE DOMINION,
vydaného nakladatelstvím Grand Central Publishing, New York 2011,
přeložil Michael Havlen

Odpovědná redaktorka: Karin Lednická

Jazyková redaktorka: Hana Kneblová

Korektura: Lea Petrovská

Sazba: Dušan Žárský

Obálka: Radek Urbiš

Vydání druhé, v elektronické verzi první

Vydalo nakladatelství DOMINO, Na Hradbách 3, Ostrava 1,
v září 2013

ISBN 978-80-7303-887-8

S poděkováním Samu Goldovi a Kenu Dorphovi

PROLOG

Phúket, Thajsko

Jason Bourne se proplétal davem lidí. Řev hudby vycházející z třímetrových reproduktorů, jež stály po obou stranách ohromného tanečního parketu, byl tak ohlušující, že mu doslova rval duši z těla. Nad poskakujícími hlavami tanečníků divoce blikala oslnivá světla, která se jako roj komet a meteorů tříštila o klenbu stropu.

Rozbouřeným lidským mořem vířících párů různých variací si razila cestu žena s hustými černými kadeřemi. Bourne spěchal za ní a připadalo mu, jako by se prodíral mezi molitanovými matracemi. Horko bylo hmatatelné. Sníh na kožešinovém límci jeho zimní bundy už stačil roztát, vlasy měl mokré a zplhlé. Žena proploouvala mihotavým jasnem reflektorů jako blyštivá rybka pod hladinou jezera ozářenou sluncem. Zdálo se, že se pohybuje v roztřesených přískocích – tu se zjevila tam, pak zas jinde. Bourne za ní postupoval v rytmu přehnaně zesílených basů a bubnů, jež přehlušovaly tlukot jeho srdce.

Když se po chvíli ujistil, že jeho kořist míří na dámskou toaletu, zanechal přímého pronásledování a vydal se zkratkou mezi lidmi, kterou si předem promyslel. K cíli dorazil těsně poté, co dotyčná zmizela uvnitř. Z krátce otevřených dveří zavály výrazné pachy marihuany, sexu a potu.

Počkal, až z toalety v oblaku parfému vyklopýtají dvě rozesmáté dívky, a vklouzl dovnitř. U řady umyvadel se k sobě mačkaly tři slečny s dlouhými propletenými vlasy a masivními, cinkajícími šperky. Byly tak zabrané do šňupání kokainu, že si ho ani nevšimly. Sehnul se, nahlédl pod dveře a pak rychle prošel kolem kabiněk. Jen jedna byla obsazená. Vytáhl pistoli značky Glock a na konec hlavně přišrouboval tlumič. Vykopl dveře, a když se rozlétly k boční stěně, ocitl se tváří v tvář ženě

s pomněnkovými očima a plavými vlasy, která na něj namířila malou berettu ráže 5,56 mm se stříbrným kováním. Střelil ji do srdce a vzápětí ještě do pravého oka.

Dřív než dopadla čelem na dlažbu, vytratil se jako duch.

Když Bourne otevřel oči, ozářilo ho jasné tropické slunce. Otočil hlavu a spatřil sytý azur Andamanského moře, na němž se pohupovaly plachetnice a motorové lodě zakotvené u břehu. Zachvěl se, jako by se stále nacházel ve snu, a ne na pláži Patong v Phúketu. Kde se ta diskotéka nacházela? Proč tu ženu zabil? A kdo vlastně byla? Jistě věděl jen to, že ho na ni poslal Alex Conklin před těmi traumatickými událostmi, kdy ho s těžkým otřesem mozku vyvrhlo Středozevní moře. Ostatní věci se utápěly v mlze. Proč si tajná skupina Treadstone vzala na mušku právě ji? Namáhal mozek a snažil se posbírat všechny střípky svého snu, ale protékaly mu mezi prsty jako písek. Vzpomínal si na kožešinový límec své bundy, na vlasy vlhké od sněhu. A dál? Tvář té ženy se mu zjevovala před očima a s ozvěnou blikajících diskotékových reflektorů zase mizela. Ucítil dunění ryčného muziky, jež se však rychle začala vytrácet jako poslední paprsky unaveného slunce.

Co ten střípek vzpomínky vyvolalo?

Vstal z lehátka. Otočil se a uviděl Moiru s Berengárií Morenovou-Skydelovou. Jejich postavy se rýsovaly na pozadí jasné modré oblohy, oslnivě bílých mraků a kopců připomínajících hnědozelené homole cukru. Moira ho pozvala na Berengáriin statek v Mexiku, ale on chtěl někam dál od civilizace, a tak se setkali v tomto letovisku na západním pobřeží Thajska, kde strávili poslední tři dny a noci. Během nich mu Moira vysvětlila, co dělala v Mexiku u sestry zemřelého drogového bosse Gustava Morena, obě ženy ho požádaly o pomoc a on svolil. Moira tvrdila, že to spěchá, a když si vyslechl podrobnosti, uvolil se, že nazítří vyrazí do Kolumbie.

Odvrátil se a spatřil ženu v titěrných oranžových bikinách. Vykračovala si příbojem a zvedala přitom nohy do výšky jako cválající kůň, hustá hříva vlasů jí ve slunci zlatavě zářila. Bourne

si znovu vybavil ten mlhavý sen a vydal se za ní. Hleděl na její hnědá záda, kde se mezi lopatkami pilně napínaly svaly. Pak se pootočila a Bourne viděl, jak vdechla dým z ručně ubalené marihuanové cigarety. Vůně mořského vánku na chvíli zesládla drogou. Pak sebou žena šklubla, zahodila cigaretu do vody a Bourne následoval její pohled.

Po pláži přicházeli tři policisté. Měli na sobě obleky, bylo však jasné, že patří mezi strážce zákona. Žena se dala do pohybu. Myslela si, že tu jsou kvůli ní, ale mylila se. Šli po Bourneovi.

Bez váhání se začal brodit příbojem. Potřeboval se dostat co nejdál od Moiry a Berengárie, protože Moira by se mu určitě snažila pomoci a on nechtěl, aby se do toho pletla. Těsně předtím, než se vrhl do přicházející vlny, si všiml, že jeden z detektivů zvedl ruku, jako by chtěl zasalutovat. Když se hezký kus od břehu opět vynořil nad hladinu, uvědomil si, že to byl signál. Z obou stran se k němu blížily vodní skútry WaveRunner FZR. V každém byli dva lidé: řidič a za ním muž v potápěčském obleku. Odřízli mu všechny únikové cesty.

Zamířil k malé plachetnici kotvící nejbliž k němu a přitom horečně uvažoval. Z dokonalé koordinace a profesionálního provedení akce usuzoval, že rozkaz nevzešel od thajské policie, která ani v jednom z toho nevynikala. Evidentně za tím stál někdo jiný a Bourne tušil kdo. Musel počítat s tím, že se mu tajná organizace Severus Domna bude chtít pomstít za to, co jí provedl. Na dohady však nebyl čas. Potřeboval se z téhle pasti dostat, aby mohl splnit slib daný Moirě a postarat se o Berengáriinu bezpečnost.

Dvanácti mocnými tempy doplaval k lodi. Přehoupl se přes bok a chystal se vstát, když vtom se plachetnice zhoupla pod palbou střel. Plazil se tedy ke středu lodi, kde uchopil svinuté nylonové lano a chytil se okraje paluby. Skútry se přiblížily, vypálily druhou salvu a zvedly kolem sebe vysoké vlny, na nichž se loď roztančila tak divoce, že ji Bourne snadno převrhl. Padl naznak do vody a přitom mával rukama, jako by dostal zásah.

Skútry křižovaly okolí převrácené lodi a jejich pasažéři se rozhlíželi po hlavě pohupující se na hladině. Když nic nespátřili,

řidiči zpomalili, oba potápěči si stáhli masky na tvář a sklouzli přes bok do moře.

Bourne zatím šlapal vodu pod převrženou plachetnicí a dýchal vzduch mezi hladinou a dnem lodi. Klidu si však příliš neužil. V příští chvíli spatřil v průzračném moři dva sloupce bublinek – potápěči se ponořili po obou stranách lodě.

Rychle omotal jeden konec lana kolem úvazníku na pravoboku. Když k němu zespodu připlul první z potápěčů, Bourne se sehnul, obtočil mu provaz kolem krku a pevně utáhl. Potápěč pustil harpunu, aby měl volné ruce na obranu, Bourne mu však strhl masku z obličej, čímž ho dokonale oslepil. Pak popadl harpunu vznášející se ve vodě, otočil se a střelil blížícího se druhého potápěče do hrudi.

Krev z rány rychle vytvořila hustý oblak, ředěný vodním proudem stoupajícím z hlubin. Bourne věděl, že není dobré zůstat v moři, do kterého vyteklo mnoho krve. Vystoupal nahoru a vynořil se nad hladinu pod převrženou lodí. Plíce ho strašlivě pálily, téměř okamžitě se však znovu vrhl dolů a hledal prvního potápěče. Voda byla tmavá, zakalená prýšticí krví. Mrtvý potápěč se vznášel v té mlhovině s rukama splývajícíma na jednu stranu a ploutvemi mířícími vstříc tajemným hlubinám. Bourne se zrovna otáčel, když se mu kolem krku omotal nylonový provaz. První potápěč mu vrazil kolena do beder a utahoval lano z obou stran. Bourne se ho snažil chytit, protivník mu však unikal. I když měl Bourne pevně zavřená ústa, z koutku mu unikala tenká čára bublinek. Provaz se mu zařezával do průdušnice a držel ho pod hladinou.

Měl sto chutí zuřivě se bránit, uvědomoval si však, že tím by provaz kolem svého hrdla utáhl ještě víc a vyčerpá by se. Místo toho tedy ochabl a hrál si na mrtvého, bezvládně visícího v mořském proudu. Potápěč si ho přitáhl blíž, vytáhl nůž a chystal se mu podříznout krk. V tu chvíli Bourne bleskově sáhl do zadu a na potápěčově dýchacím přístroji stiskl tlačítko PURGE. Vzduch vystřelil ven s takovou silou, že potápěč povolil sevření úst a Bourne mu přístroj vytrhl. Do vody se vyvalil hustý sloupec bublin a lano omotané kolem Bourneova krku se povolilo. Využil potápěčova chvilkového překvapení a vymanil se z jeho

moci. Otočil se a zkoušel chytit ruce protivníka, ten se však ohnal nožem po jeho hrudníku. Bourne zbraň kopnutím odvrátil, ale potápěč ho v příštím okamžiku pevně uchopil oběma rukama kolem těla, aby se nemohl vynořit nad hladinu a nadechnout se.

Bourne si vsunul do úst potápěčův záložní regulátor a nasál do hořících plic životadárny vzduch. Potápěč se začal po svém dýchacím přístroji sápat, ale Bourne jeho ataky odrazil. Muž zbělel ve tváři jako mrtvola. Zoufale se oháněl nožem ve snaze zasáhnout Bournea nebo alespoň proříznout hadici přístroje, ale bezvýsledně. Několikrát ztěžka zamžikal a pak začal obracet oči v sloup. Bourne se vrhl po noži, bezvládný potápěč ho však pustil a bodná zbraň se ve spirálách snášela do hlubin.

Bourne sice díky regulátoru v ústech mohl normálně dýchat, ale uvědomoval si, že v tlakových lahvích, které předtím vypustil, už bude velice málo vzduchu. Mrtvý muž kolem něj zaklesl nohy a překřížil kotníky, navíc byli oba obtočení lanem. Bourne se usilovně snažil z té svěřací kazajky vyprostit, vtom však ucítil silné vlnění. Přeběhl mu mráz po zádech. Před očima se mu zjevil žralok. Byl možná čtyři metry dlouhý, stříbročerný a mířil neomylně šikmo vzhůru k Bourneovi a dvěma mrtvým potápěčům. Ucítil krev a zmítající se těla ve vodě mu svými vibracemi napověděla, že se v blízkosti nachází umírající ryba, možná nejen jedna, a bude velká hostina.

Bourne se prudce otočil s mrtvolou ve vleku. Odepnul postroj tlakových lahví druhého potápěče a odstrčil je stranou. Tělo okamžitě kleslo dolů mezi mračna černé krve, která z něj předtím vytekla. Žralok změnil kurz a zamířil přímo ke smrtelně zraněnému muži. Otevřel tlamu a ukousl si z potápěče obří sousto. Bourne si mohl na chvíli oddechnout, ale opravdu jen na chvíli. Každou minutou přivábí tučné sousto další dravé ryby, které ochotně propadnou žravému šílenství. Musí se dostat z vody dřív, než příplují.

Rozepnul prvnímu potápěči opasek a stáhl mu ze zad kyslíkové láhve. Krátce si nasadil na obličej jeho masku, naposledy se zhluboka nadechl a pustil láhve do hloubky, stejně už byly skoro prázdné. Oba muži začali v děsivém objetí stoupat k hladině. Bourne se cestou snažil vysvobodit a odmotával lano, potápěč

však stále nohama svíral jeho boky. Ať se snažil sebevíc, nedokázal je roztáhnout.

Když se konečně vynořil z moře, okamžitě uviděl jeden z vodních skútrů – skákal po vlnách nedaleko od něj. Zamával. Doufal, že si ho řidič díky masce splete s potápěčem. Skútr zpomalil a zamířil k němu. Bourneovi se konečně podařilo rozvázat provaz. Člun se otočil a on se chytil za jeho zád. Když poklepal řidiče na koleno, skútr vyrazil kupředu. Bourne byl stále napůl ponořený ve vodě, potápěčův smrtelný stisk však s rostoucí rychlostí povoloval. Bourne zabral za kolena mrtvého, uslyšel prasknutí kosti a najednou byl volný.

Vyhoupł se na skútr a zlomil řidiči vaz. Než ho shodil do vody, odepnul mu z opasku harpunu. Muž z druhého skútru viděl, co se děje, a začal se otáčet. Bourne zamířil přímo k němu. Řidič udělal špatné rozhodnutí: vytasil pistoli a vypálil dvě rány, ale poskakující skútr nemohl trefit. Mezitím se Bourne přiblížil natolik, že mohl přeskočit na druhý stroj. Rozmáchl se harpunu, srazil řidiče do moře a převzal řízení.

Nyní už byl na safírové hladině sám a mohl v klidu vyrazit pryč.